

© Ministry of Justice of the Czech Republic, www.justice.cz. [Translation already published on the official website of the Ministry of Justice of the Czech Republic.] Permission to re-publish this translation has been granted by the Ministry of Justice of the Czech Republic for the sole purpose of its inclusion in the Court's database HUDOC.

© Ministerstvo spravedlnosti České republiky, www.justice.cz. [Překlad již zveřejněný na oficiální webové stránce Ministerstva spravedlnosti České republiky.] Povolení k opětnému zveřejnění tohoto překladu bylo uděleno Ministerstvem spravedlnosti České republiky pouze pro účely zařazení do databáze Soudu HUDOC.

RADA EVROPY

EVROPSKÝ SOUD PRO LIDSKÁ PRÁVA

DRUHÁ SEKCE

VĚC HEŘMANSKÝ proti ČESKÉ REPUBLICE

(stížnost č. 20551/02)

ROZSUDEK

ŠTRASBURK

4. dubna 2006

Tento rozsudek nabude právní moci za podmínek stanovených v článku 44 odst. 2 Úmluvy. Může být předmětem formálních úprav.

Pořízený překlad rozsudku do češtiny není překladem oficiálním.

Ve věci Heřmanský proti České republice,

Evropský soud pro lidská práva (druhá sekce), zasedající v senátu ve složení

pánové J.-P. COSTA, *předseda*,

A.B. BAKA,

R. TÜRMEŇ,

K. JUNGWIERT,

M. UGREKHELIDZE,

paní A. MULARONI,

E. FURA-SANDSTRÖM, *soudci*,

a paní S. DOLLÉ, *tajemnice sekce*,

po poradě konané dne 14. března 2006,

vynesl tento rozsudek, který byl přijat uvedeného dne:

ŘÍZENÍ

1. Řízení bylo zahájeno stížností (č. 20551/02) směřující proti České republice, kterou dne 7. prosince 2001 podal Soudu český občan pan Jaroslav Heřmanský („stěžovatel“) na základě článku 34 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod („Úmluva“).

2. Stěžovatele zastupuje pan M. Hlavnička, advokát se sídlem v Kamenickém Šenově. Českou vládu (dále jen „vláda“) zastupuje její zmocněnec pan V. A. Schorm z ministerstva spravedlnosti. Dne 19. října 2004 prohlásil Soud část stížnosti za nepřijatelnou a rozhodl oznámit vládě část stížnosti týkající se délky řízení. Na základě článku 29 odst. 3 Úmluvy Soud rozhodl projednat přijatelnost a odůvodněnost stížnosti současně.

SKUTKOVÝ STAV

OKOLNOSTI PŘÍPADU

3. Stěžovatel se narodil v roce 1946, bydliště má v Hřensku.

4. Okresní soud v Děčíně dne 3. července 1992 vyhověl stěžovatelově žalobě a rozhodl, že okamžité zrušení jeho pracovního poměru v roce 1989 ze strany Severočeských plynáren je neplatné.

5. Dne 14. října 1997 podal stěžovatel k Okresnímu soudu v Ústí nad Labem žalobu o náhradu za ušlou mzdu proti svému bývalému zaměstnavateli.¹ Dne 10. prosince 1997 zaplatil soudní poplatek.

¹ Jednalo se v pořadí o třetí žalobu proti témuž žalovanému. Předchozí dvě řízení o náhradu ušlé mzdy byla zastavena ve dnech 2. prosince 1994 a 26. května 1997, jelikož stěžovatel nezaplatil soudní poplatek.

6. Okresní soud dne 25. září 1998 řízení zastavil s tím, že stěžovatel údajně vzal svůj návrh zpět.

7. Krajský soud dne 30. listopadu 1998 rozhodl o stěžovatelově odvolání ze dne 23. listopadu 1998 tak, že napadené usnesení okresního soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

8. Ústní jednání konané dne 9. dubna 1999 bylo odročeno na neurčito za účelem prověření informací, které na jednání zazněly.

9. Dne 25. října 1999 byl stěžovatelův případ z důvodu dlouhodobé pracovní neschopnosti původní soudkyně přidělen soudkyni jiné.

10. Dne 4. října 2000 zaslal právní zástupce stěžovatele po telefonické výzvě soudu dodatečné písemné podklady.

11. Dne 15. ledna 2001 si od něj soud vyžádal další listiny. Právní zástupce stěžovatele je však nedoručil, a proto jej soud dne 9. dubna 2001 urgoval. Vyžádané listiny poskytl až dne 14. května 2001.

12. Dne 13. června 2001 předložil žalovaný své písemné vyjádření.

13. Dne 28. srpna 2001 sdělila místopředsdkyně okresního soudu stěžovateli, že jeho stížnost na průtahy v řízení je oprávněná.

14. Vzhledem k tomu, že vyřizující soudkyně dne 8. října 2001 odešla na mateřskou dovolenou, byla věc přidělena jiné soudkyni. Dne 15. listopadu 2001 vyzvala místopředsdkyně okresního soudu novou soudkyni k urychlenému projednání případu. Svoji výzvu zopakovala dne 1. října 2002. Dne 31. října 2002 přidělila místopředsdkyně soudu věc další soudkyni s ohledem na dlouhodobou pracovní neschopnost dosavadní soudkyně.

15. Mezitím dne 9. srpna 2002 požádal stěžovatel o přikázání věci Okresnímu soudu v Liberci, neboť se domníval, že by zde byla jeho žaloba projednána bez průtahů. Dne 10. března 2003 byl stěžovatelův právní zástupce vyzván k objasnění požadavku svého klienta. Právní zástupce odpověděl dne 7. dubna 2003 a dne 18. dubna 2003 uhradil soudní poplatek z návrhu na přikázání věci.

16. Dne 7. května 2003 byl stěžovatelův návrh zaslán žalovanému, který dne 29. května 2003 sdělil, že s návrhem nesouhlasí.

17. Krajský soud v Ústí nad Labem dne 20. června 2003 rozhodl, že věc se Okresnímu soudu v Liberci nepřikazuje.

18. Dne 4. září 2003 místopředsdkyně okresního soudu opětovně vyzvala vyřizující soudkyni, aby ve věci konala.

19. Ve dnech 7. listopadu 2003 a 6. února 2004 se konala dvě jednání. Jednání nařízené na 14. května 2004 muselo být dne 2. dubna 2004 odročeno na neurčito z důvodu nemoci soudkyně. Dne 20. září 2004 byla věc přidělena nové soudkyni, která nařídila jednání na 5. ledna 2005.

PRÁVNÍ POSOUZENÍ

I. K TVRZENÉMU PORUŠENÍ ČLÁNKU 6 ODS. 1 ÚMLUVY

20. Stěžovatel tvrdí, že řízení trvá nepřiměřeně dlouho.

Soud se domnívá, že námitku je třeba posuzovat z hlediska článku 6 odst. 1 Úmluvy, který zní:

„Každý má právo na to, aby jeho záležitost byla (...) v přiměřené lhůtě projednána (...) soudem (...), který rozhodne o jeho občanských právech nebo závazcích (...).“

21. Vláda s tímto tvrzením nesouhlasí.

22. Relevantní období k dnešnímu dni trvá osm let a pět měsíců.

A. K přijatelnosti

23. Soud shledal, že tato část stížnost není zjevně neopodstatněná ve smyslu článku 35 odst. 3 Úmluvy. Soud dále nezjistil žádný jiný důvod, pro který by měla být prohlášena za nepřijatelnou, a prohlašuje ji tedy za přijatelnou.

B. K odůvodněnosti

24. Vláda uznává, že věc nebyla nijak složitá a že stěžovatel k průtahům v řízení celkově nepřispěl, i když jeho trvání svým návrhem na přikázání věci jinému soudu o několik měsíců prodloužil. Dle mínění vlády byly určité průtahy v řízení způsobeny přetížením okresního soudu a značnou délkou pracovní neschopnosti soudkyň, které se na vyřizování věci podílely. Závěrem vláda uvádí, že řízení v této věci může patřit mezi typy řízení, u nichž Soud zpravidla vyžaduje rychlejší projednání.

25. Soud připomíná, že přiměřenost délky soudního řízení je třeba hodnotit podle okolností případu a s ohledem na kritéria vyplývající z jeho judikatury, jimiž jsou zejména složitost věci, chování stěžovatele a příslušných orgánů jakož i význam sporu pro dotyčné osoby (viz z mnoha dalších *Frydlender proti Francii* [velký senát], č. 30979/96, § 43, ESLP 2000-VII).

26. V případech, které nastolovaly podobné otázky jako projednávaná věc (viz výše citovaný rozsudek ve věci *Frydlender*), již Soud mnohokrát dospěl k závěru, že k porušení článku 6 odstavce 1 Úmluvy došlo.

27. Po posouzení všech předložených dokumentů se Soud domnívá, že vláda neuvedla žádnou skutečnost či argument, které by jej mohly vést k vyslovení odlišného závěru v projednávané věci. S ohledem na svou judikaturu v dané oblasti má Soud za to, že v daném případě byla délka řízení nepřiměřená, a nevyhověla tedy požadavku na „přiměřenou lhůtu“.

K porušení článku 6 odst. 1 Úmluvy tedy došlo.

II. K POUŽITÍ ČLÁNKU 41 ÚMLUVY

28. Článek 41 Úmluvy stanoví:

„Jestliže Soud prohlásí, že byla porušena Úmluva nebo její protokoly, a jestliže vnitrostátní právo zúčastněné Vysoké smluvní strany umožňuje jen částečné odstranění důsledků tohoto porušení, Soud přiznává v případě potřeby poškozené straně spravedlivé zadostiučinění.“

29. Stěžovatel nepodal návrh na přiznání spravedlivého zadostiučinění ve stanovené lhůtě.² Soud se proto domnívá, že mu z tohoto titulu není třeba přiznávat jakoukoli částku.

Z TĚCHTO DŮVODŮ SOUD JEDNOMYSLNĚ

1. *prohlašuje* stížnost ve zbytku za přijatelnou;
2. *rozhoduje*, že došlo k porušení článku 6 odst. 1 Úmluvy.

Vyhotoveno v anglickém jazyce a sděleno písemně dne 4. dubna 2006 v souladu s článkem 77 odst. 2 a 3 Jednacího řádu Soudu.

S. DOLLÉ
tajemnice

J.-P. COSTA
předseda

² Stanovisko stěžovatele bylo doručeno po uplynutí stanovené lhůty. Předseda senátu proto ve smyslu článku 38 odst. 1 Jednacího řádu Soudu rozhodl, že Soud nebude při posuzování stížnosti ke stanovisku přihlížet.